

Kohtaamisia vanhustenviikolla

Aurinkoisena alkanut vanhustenviikko toi mukanaan ihania kohtaamisia joita on kiva muistella jälkepäinkin. Vanhustenviikon avajaisissa huomasi miten paljon onkaan kaivattu ihan kasvotusten kohtaamista, puhujaa, josta näkee muutakin kuin pienen kuvan, elävää musiikkia jonka mukaan voi vaikka hieman keinahdella ja kahviseuraa muruineen päivineen.

Tiistain yhteinen askarteluhetki perhekeskuksen lasten ja vähän varttuneempien kesken oli hieno tilanne. Pienet kädet yhdessä vähän ryppyisempien käsien kanssa liimaamassa lehtiä kranssiin, naurua ja tilannekomiikkaa, kädestä pitämistä ja yhdessä oloa, tärkeitä hetkiä niin isommille kuin pienemmillekin.

Hyvinvointimessuilla sai ihan luvan kanssa kiertää monessa pöydässä, pysähtyä puhumaan, ihmettelemään ja kertomaan oman asiansa tai vain kävellä pisteeltä toiselle, jos niin halusi. Kahvilassa tuli luonnostaan pysähdyttyä ja juteltua vähän vieraampienkin kanssa. Oli hauska huomata, miten niin moni oli jo ennestään tuttu, nyökkäyksiä, hymyjä (maskin takaa toki) ja nopeita tervehdyksiä.

Luontoäiti päätti muuttaa torstain luontopolku-tapahtuman sisätiloissa kahvitteluksi, puheenaihe oli taattu 😊 Säälle kun ei mitään voi, muuta kuin harmitella, ihmetellä ja ehkä vähän nauraakin nopeille muutoksille ja omille suunnitelmille.

Viikon päätteeksi saatiin vielä vähän erilaista rytmiä elämään ensin vire-Laviksen kanssa ja sen jälkeen seurakunnan hartaushetkessä. Perjantaina mukana oli kaksi reipasta taksvärkkiläistä, jotka pääsivät myös todistamaan kohtaamisten ja yhdessä olon merkitystä hyvinvoinnille. Näiden lisäksi vastaan tuli monen monta kohtaamista, kaikki erilaisia, ajatuksia herättäviä ja tärkeitä: arpajaisvoittoa hakiessa, jumpan lomassa, saunomisen jälkeen tai lehtiä Olossa lukiessa. Kohtaaminen voi olla lyhyt tai pitkä, asiaa tai päivittäisiä kuulumisia, tärkeitä jokainen omalla tavallaan meille kaikille.

Kohtaamisiin! Marja ja Annukka